

som paa, at, naar vi see hen til, hvorledes Agerbruget nu stiller sig og vi blot ville gaae en Tid af 25 Aar tilbage, saa troer jeg, at der ved Siden af Agerbruget maa gøres. Noget for at spare paa Veiene, da Agerbruget er taget saa stærkt til, at maafee det dobbelte Antal Varer nu føres til Hovedstaden. Sætter man nu ikke Noget ved Siden, som kan conservere Veienes Godhed, da ville Udgifterne, som det jo ogsaa har viist sig, være i høj Grad tiltagende, og jeg troer derfor, at de bredfælgede Hjul, som Loven af 1848 bestemmer, ville svare til det Resultat, som jeg tidligere har oplyst Thinget om, idet man nemlig vil komme til en Besparelse af Udgifter til Veiene af $\frac{1}{3}$. Der er idag af den ærede Ordfører gjort opmærksom paa, at det vilde være meget tungt for en Huusmand at betalte den Mulk, som vilde ramme ham, naar han lassede paa over det Quantum, som Loven paabyder; men jeg skulde dog formode, at, er Huusmanden saa formuende, som det vil vise sig, naar han kan kjøre saa store Læs, saa kommer han vel ud over det, og jeg vilde ønske, at enhver Huusmand kunde kjøre saa store Læs Korn, som det af den ærede Ordfører er anslaaet. Jeg skal nu overlade til Thinget, hvorvidt det vil stemme for Forslaget, eller ei; jeg kan ikke stemme for det, fordi jeg troer, at det har været til Communernes Gavn siden Loven af 1848 er traadt i Kraft.

Ordføreren: Den ærede 1ste Landsstingsmand for 5te Kreds (Stampe), har jo meget rigtigt bemærket, hvad jeg ogsaa selv har tilladt mig at yttre, at vi betragte Sagen fra den reent praktiske Side. Vi kunne jo ikke her indlade os paa at holde theoretiske Foredrag eller omtale, hvad der tidligere er antaget af mere kyndige Mænd. Jeg synes, at, naar man er kommen til en praktisk Erfaring og til en Overbeviisning om Sagen, saa er man ogsaa berettiget til at udtale den, da vi her virkelig mere skulle give Love fra det praktiske Standpunkt end fra det theoretiske. Den ærede Landsstingsmand meente, at Vagten var nøie bestemt, saaledes, at der ikke burde røres ved den, da det kunde skade Veiene. Der er vist Intet, som jeg eller Udvalget i det Hele mindre vilde have skulde see, end at

Veiene skulde lide nogen Ulempe ved vort Forslag; men vi ere virkeltgt komne til den Overbeviisning, at der ikke vil see nogen Ulempe ved den forøgede Vægt, vi have tilladt os at foreslaae; thi vi have holdt fast ved — og det vil vistnok Enhver, som kjender noget til Forholdet indrømme, — at, hvis ikke de saakaldte Fragtvogne havde befaret vore Veie, var denne Lov aldrig kommet ud, og det var aldrig faldet noget Veivæsen ind at foreslaae, at Vønderne skulde kjøre med bredfælgede Hjul; og Vønderne kjøre ikke større Læs nu end de have kjört før (D. Nielsen: Jol); ikke i Almindelighed. Ja, de, der boe i Nærheden af Landeveiene, have jo meget let ved at komme til at kjøre disse Læs, de kunne tage saa store Læs som de ville; men jeg mener dem, som skulde passere lange Biveie, de have deres Ulykke nok ved at komme derigjennem. Jeg kommer iøvrigt siden til den ærede Landsstingsmand. Jeg vilde blot endnu tillade mig en Bemærkning med Hensyn til hvad den ærede 1ste Landsstingsmand for 5te Kreds (Stampe), har yttret, navnlig med Hensyn til Mulkterne. Han har heller ikke ønsket, at der skulde see nogen Forandring med Hensyn til dem, men han vilde, at Loven skulde blive staaende, og han har søgt en Analogie derfor fra Hertugdømmerne. Jeg kjender slet ikke Forholdet der og skal derfor ikke indlade mig paa, om denne Analogi passende kunde søges; men jeg troer dog vistnok, at det, han har indvendt imod, at Mulkten skulde forandres, ikke kan bevirke det. Jeg vil gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at den Ulempe, som han især troede der vilde opstaa ved den foreslaaede Mulkstala, det var den, at der vilde kunne opstaae et Slags Uenighed imellem den Opsynsmand, der skulde bedømme det, og dem, der blev anholdt, og som skulde kunne foranledige Chicaner og Processer o. s. v. Men jeg kan forsikre ham om, at det Samme allerede nu er Tilfældet. Jeg traf netop idag en Mand, der kjørte herind med paa Jernbanen; han skulde herind 3die Gang til Forhør, i Anledning af en Uenighed, han netop har med Opsynsmanden om Vægtten, idet denne siger, at der har været Overvægt. Derfor mener jeg, at hvorledes vi end bære os ad, kan der opstaae Trætter deraf.